

ТИХА ПОБЕДА

Денътъ за трудъ е отреденъ,
за сласть и миренъ сънъ — нощъта, —
а що е нощъ и що е день
за насъ, изгнани изъ свѣта? —

Сурова вѣрность на дълга
смѣни живота пѣстроликъ
и слѣ се радостъ и тѣга,
сроди се малъкъ и великъ.

Вървимъ подъ тежкитѣ крила
на буреносна, мощна бранъ
и върху хиляди чела
черъ жъртвенъ кръстъ е начѣртанъ.

Но нѣма мразъ да заледи
топликъ жадуващия кълнъ,
нито ще трепне предъ беди
обуреваемия чълнъ.

Че свѣтли тайни духъ прозрѣ
и азъ обикнахъ тоя пѣтъ,
по който земнитѣ недра
тѣй властно мамятъ и зоватъ.

— Ти нашъ си, нашъ си, твоятъ дългъ
е дългъ на хрупкавия знакъ —
въ земята майка упозналъ
при нея да се върне пакъ.